

kennis van de beide uitvindingen had genomen en zich geheel met het oordeel der horlogemakers kon vereenigen.

De beslistheid, waarmede Douw's vakgenooten diens werk als oorspronkelijk erkennen, wekt wel eenigen twijfel aan de beschuldiging, die tegen hem ingebracht werd. Er behoort echter bij de stukken, die op het proces betrekking hebben, een akte, die een voor Douw bezwarend getuigenis inhoudt en wel van den Scheveningschen koster-schoolmeester Adriaen Lourisz.

De toren, die het eerst van een slingeruurwerk van Huygens werd voorzien, is die aan het eind van de Keizerstraat te Scheveningen. Huygens had aan genoemden koster, die den sleutel van den toren bewaarde, gelast niemand tot het gebouw toe te laten, tenzij met een bijzondere vergunning van hem of van Coster. Blijkens een notarieele akte verscheen den 20en Mei 1658 voor den Haagschen notaris Hermanus de Coninck de koster Adriaen Lourisz en verklaarde voor „waer ende waerachtig”, dat den 15en April van dat jaar ten zijnen huize was gekomen „een zekere Simon Douw, horlogiemaeker tot Rotterdam” en aan Lourisz' huisvrouw had verzocht eens op den toren te mogen gaan om het uurwerk te bezichtigen. De kostersvrouw had aan dit verzoek in zoverre voldaan, dat zij Douw het „binnenwerk” had laten zien. Op Douw's vraag om ook het „ander werck” te mogen bezichtigen had de vrouw geantwoord, dat ze dit niet doen mocht. Den volgenden dag was Douw teruggekomen en had zijn verzoek herhaald. Daarbij had hij de vrouw zelfs een zilveren ducaton aangeboden en dezen op de toonbank gelegd. Maar Lourisz' vrouw had ook nu geweigerd, zeggende, dat zij Douw zonder een schriftelijk bewijs van den heer Huygens of van Salomon Coster nooit zou toelaten.

Wat toen verder gebeurd is, is niet met zekerheid te zeggen. De akte is n.l. door vocht zoo beschadigd, dat het schrift verder bijna geheel is uitgewischt. Uit de weinige woorden, die nog leesbaar zijn, valt op te maken, dat Douw toch nog den toren heeft bezocht en het uurwerk heeft bezichtigd.

Volgens de verklaring van den Scheveningschen koster zou Douw er dus zoozeer prijs op gesteld hebben het slingeruurwerk van Huygens tot in zijn onderdeelen te kennen, dat